

nego Španjolke, prično zgodaj nesti ter neso tudi po zimi, ako imajo gorka prenočišča. Mladi piščanci se s perjem hitro obrastejo. Tudi Minornovke so v nevarnosti, da jim ob hudi zimi pomrznejo grebeni.

Delijo se v bele, črne in modre. Pogojno moremo torej to pasmo zelo priporočati, zlasti kokošerejcem po mestih, kateri po navadi nimajo premnogo prostora za kokoši, pa bi si radi redili lepe in dobre kokoši.

Metelika, lucerna, nemška ali večna detelja.

Ta detelja hoče prav globoko zemljo, ki ima tudi obilno spodnje plasti. Če taki zemlji tudi ne pomanjkuje gnojilne moči smemo reči, da lucerna močno prekosi navadno štajarsko deteljo. Najbolj ji ugaja apnenoglinasta zemlja, najmanj pa mrzla, mokra ilovica. Spodnja plast mora biti dobra, ker ravno po njej se metelika najbolj razprostira, mnogokrat po več čevljev. Če je zgornja zemlja dobra, spodnja pa slaba ali celo močvirna, ali težka, cmokasta ilovica, ali rahla, suha peščenina, nikdar ne bomo imeli lepe lucerne. Pogledati moremo torej tudi spodnjo zemljo, predno hočemo odločiti kako njivo za lucerno. Če je tudi zgornja zemlja bolj revna in peščena, spodnja pa bogata in dovolj rahla, vendar more na taki njivi še prav uspešno rasti lucerna. Gorkejšje obnebe ji je ljubše od mrzlega; suša je tako kmalu ne pomori, ker korenine ji globoko segajo v spodnje, navadno bolj vlažne plasti. Zemlja mora biti dovolj močna, torej dobro pognojena; posebno moramo paziti, da je dobro zrahljana in brez plevela. Najboljši prostor ji odločimo v kolobarjenji, če jo sejemo za okopavnimi rastlinami, katere popuščajo čisto dobro zrahljano zemljo, ki ima tudi še dovolj stare gnojilne moči. Kaj dobro storimo, če okopavni rastlini ki je predenica lucerni v kolobarji, prav dobro zrahljamo zemljo, namreč globoko s podzemeljskim oralom; kajti ravno zrahljana spodnja zemlja dobro ugaja tej rastlini. Navadno pa se lucerna na posebne njive seje in ne stavi v kolobar, ker raste vsaj 6—9 let, v posebno ugodnih slučajih celo 10—12 let na isti njivi. Če pa jo že denemo v kolobar, ostaje navadno le po 5 let na njivi. Seje se ravno tako, kakor štajarska detelja, med drugo žito in treba 25^{kg} semena na en hektar, ker mora biti prav gosto sejana. Čim manj primerna in sposobna je zemlja, na katero sejemo lucerno, tem gosteje mora biti sejana. Prvo leto se prav slabo obraste; zato nekateri pomešajo med njo tudi nekoliko štajarske detelje ali celo nekaterih zlahtnejših trav, katere hitro rastejo, tako da morejo že v prvem letu kaj prida nakositi. Le to je pri tem nerodno, da se štajarska detelja kmalu poizgubi, tako da je v poznejših letih lucerna kaj redka. Nekateri pokrivajo lucerno s slamnatim gnojem čez zimo, da jo obvarujejo hudega zimskega mraza, ki ji posebno v prvi mladosti zelo škoduje. Tak slamnat gnoj pa kaj rad pri-

vablja miši, ki imajo pod njim dobro zimsko odejo, lucerna pa se zelo razvadi in pomehkuži.

Skrbeti moramo, da je lucerna vedno brez plevela ki jo rad napada. Zato jo je treba pridno prevleči z brano vsako pomlad, in sicer s prav ostro brano, in ne smemo se bati, če je tudi njiva na videz zelo razmesarjena. Brana pokončava plevel in odpira zemljo, da more dohajati vanjo potrebni zrak.

Če hočemo zaporedoma več let imeti obilne košnje moramo lucerni privoščiti tudi nekoliko gnoja; vsaj vsako drugo pomlad jo moramo pognojiti ali s kompostom ali z gnojnico; oboje ji je ljubo, posebno stara gnojnica je kaj pripravna za polivanje po lucerni. Kakor štajarski detelji, tako tudi lucerni hasni gipsanje. Če ji vsaj vsako tretjo leto privoščimo nekoliko pepela, prav hvaležna nam bode. Ako zemlji primanjkuje apna, prav storimo, če potrosimo tudi nekoliko te tvarine, ki je lucerni neogibno potrebna. Ako pa zapazimo na njivi tu in tam prazne presledke, moramo jih prekopati in posejati s semenom.

Najhujši sovražnik lucerni je predenica, ki lahko vso uniči. Edino uspešno moremo zatirati predenico, če sejemo vedno in povsod čisto, brezpredenično seme. V prvem letu po setvi se ne nakosi še ravno veliko te detelje, šele v drugem ali tretjem letu se popolnoma razraste ter daje potem prav obilne košnje, tako da jo moremo v enem letu tudi 5—6krat kositi. Predno začnjenja cvesti, mora biti že pokošena, sicer postane pretrda. Zelena pokošena je prav dobra piča živini, in prav bi bilo, ko bi imel vsak gospodar vsaj eno njivo posejano z lucerno, ki bi mu dajala celo poletje dovolj zelene krme kravam, seveda ni smeti pokladati samo zelene lucerne, ampak pomešano s suhim senom ali vsaj s slamo. Lucerna se enako kosi in suši, kakor štajarska detelja. Ob dobrih letinah lahko po 75 novih centov suhe lucerne dobivamo na enem hektaru. Suha lucerna je po dobroti enaka štajarski detelji.

Da lucerna stori seme, pušča se navadno v zadnjem letu, da popolnoma dozori; drugo je ravno tako, kakor pri prvi detelji. Če začnjenja postajati prerodka, in jo prerašča trava in drugo zelišče, moramo jo preorati, kar pa ni ravno kaj lahko. Po lucerni more izvrstno obroditi vsaktera rastlina, posebno če smo ji tudi večkrat postregli z gnojem; pšenica, pesa, krompir rodijo po njej izvrstno.

Zdravljenje drevesne smolike.

Vse drevje našega koščičastega sadja, kakor marelice, breskve, mandli, češnje in slive, podvrženo je bolezi smoliki. Tisti deli drevesa, katerih se prime ta bolezen, navadno tudi poginejo.

Priporočali so dosedaj to bolezen s tem zdraviti, da se bolni deli izrežejo, in tudi mi smo to zvrševali